

L. C. Larsen: Jeg kan ikke indbrømme Rigtigheden af de Indvendinger, der ere fremkomne mod mit Forslag til § 4, men det skal naturligvis ikke være mig Andet end meget hjært, hvis der mellem 2den og 3die Behandling kunde tilveiebringes en Overenskomst med den ærede Minister og dem, der ville være villige til at understøtte mit Forslag. Jeg troer forøvrigt, at det vilde være rigtigst nu ved denne Behandling at vedtage Forslaget og derefter, hvis det trænger til nogen Lempelse, da at foretage denne mellem 2den og 3die Behandling.

Indenrigsministeren: Maatte jeg blot tillade mig udtryffeligt at paapege eet Punkt, som forekommer mig paa en indlysende Maade at vise, at Forslaget i sin nuværende Form ikke egner sig til Antagelse, og det er netop en Folge af det, som jeg før fremhævede, at disse forskellige Forhold ere kastede sammen. Naar det siges: „at Borgerkab og Næringsbeviis kan ogsaa meddeles til Interessentfaber og Actieselskaber, men isaafald skal der opgives for Dyrigheden en bestemt Person, der har de til Borgerkabs Erhvervelse fornødne Egenskaber, og som da er pligtig paa Interessentfabets Vegne at tage Borgerkab eller Næringsbeviis,“ saa vil det altsaa sige, at naar f. Ex. tre Mænd forene sig som fuldkommen ansvarlige, ligeberettigede Handelsmænd, skulle disse 3 Mænd være berettigede til at stille en Fjerde, der kunde tage Borgerkab paa disse tre Mænds Vegne, og dermed skal Loven være fyldestgjort. Det er et Punkt, som forekommer mig at være flaaende, her viser sig netop Følgen deraf, at den ærede Foreslagsstiller væsentlig har tænkt paa Actieselskaber, men saa tillige har stillet en almindelig Regel om Interessentfaber; men at den samme Regel skal gjælde baade for et Selskab som Tiivoli, eller hvilket som helst andet Actieselskab, eller naar 3 Mænd træde sammen for at drive en udstrakt Handel, nemlig at de tage en 4de Mand, f. Ex. en Bogholder, der skal tage Borgerkab, og Sagen derved er afgjort, det forekommer mig dog, at være aldeles urigtigt.

L. C. Larsen: Ja, jeg kan rigtig nok ikke finde, at der vilde være noget Urigtigt deri, navnlig synes det jo ganske at stemme med, hvad den ærede Minister selv har sagt, at man slet ikke skal see ind i de Forhold, der ligge bagved og finde Sted mellem den, der har taget Borgerkab, og dem, med hvis Penge han virker; men det, den ærede Minister anførte, kunde jo ogsaa see med et Actieselskab, det kunde jo hænde, at dets Medlemmers Antal sank ned til 3 og at de kjøbte Actierne op — det vilde slet ikke være noget Utænkeligt. — Der er forresten slet ikke noget Forunderligt i, at 3 Mænd sætte en Bedrift igang, og at de overdrage en 4de Mand Bestyrelsen og lade ham tage Borgerkab, fordi de ikke selv ville tage det; de kunne have mange Grunde dertil. Jeg sætter f. Ex., at 3 Haandværksmestere ville oprette en saadan Bedrift, der henhørte under Handelen, saa maatte de jo ikke engang tage saadant Borgerkab, saa at jeg troer, at jo mere vi tænke derover, desto mere nødvendigt vil det vise sig, at man ikke forbyder det, der er en gavnlig Virksomhed.

Indenrigsministeren: Jeg maa atter her gjentage en Bemærkning, som er bleven anført, og jeg troer med god Grund, af den ærede Rigsadvokatmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad). Det er det, hvad der som Folge af Lovens Bestemmelser i enkelte Tilfælde kan gaae, og et Andet er, hvad man sætter ind i Loven og selv fastsætter som Noget, der skal gjøres. — Det er Forholdet, som jeg før tænkte mig med Hensyn til et Actieselskab, nemlig at en Mand for det tog et Næringsbeviis, og at det saa i Reglen blev en privat Sag mellem ham og Actieselskabet, hvorledes det nærmere klaredes; et ganske Andet er det, naar man ligefrem siger, at, naar 3 Mænd ville staae i første Række som næringsdrivende, skulle de træde bagved en 4de, hvem de stille frem, og altsaa selv ikke komme ind under Lovens Bestemmelse.

L. C. Larsen: Jeg vil endogaa gaae saavidt, at jeg vil paastaae, at det vilde være